

Streszczenie

W artykule omówiono zagadnienie styku prawodawstwa polskiego z prawodawstwem unijnym, dotyczącym gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania informacji, które są elementem współpracy służb specjalnych i policyjnych, czy też szerzej – elementem współpracy policyjnej w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przedstawiono w nim i pokrótce omówiono zasadniczy katalog aktów prawnych regulujących tę tematykę. Tak budowany system składa się z wielu części, takich jak SIS i VIS, zarządzanych z poziomu wspólnotowego oraz baz danych gromadzonych tylko na poziomie krajowym. Nie jest on także wolny od wyjątków, co jeszcze pogłębia stopień skomplikowania obowiązujących w nim reguł.

Ważne znaczenie dla omawianej materii mają również dokumenty strategiczne Rady Europejskiej: Program Haski i Program Sztokholmski, które stanowią o wizji i kierunkach prac prawodawczych. Autor wspomina też, że wejście w życie Traktatu z Lizbony może doprowadzić do zmiany charakteru dotychczasowej współpracy w ramach wymiany informacji, chociażby przez „przeniesienie” części regulacji dotychczas pozostających w gestii państw na poziom unijny.

W konkluzjach autor sygnalizuje, na przykładzie *ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej*, znany z praktyki problem rozbieżności pomiędzy treścią regulacji unijnych a brzmieniem norm implementujących je do ustawodawstwa krajowego.